

SPES NON CONFUNDIT. BUTLLA JUBILEU 2025. PAPA FRANCESC

Ancorats a l'esperança.

24. L'esperança troba en la *Mare de Déu* el seu testimoni més alt. En ella veiem que l'esperança no és un fútil optimisme, sinó un do de gràcia en el realisme de la vida. Com tota mare, cada vegada que Maria mirava el seu Fill pensava en el seu futur, i certament en el seu cor hi havia gravades permanentment aquestes paraules que Simeó li havia dirigit en el temple: «Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima» (Lc2,34-35). Per això, al peu de la creu, mentre veia Jesús innocent patir i morir, fins i tot travessada per un dolor esquinçador, repetia el seu “sí”, sense perdre l'esperança i la confiança en el Senyor. D'aquesta manera ella cooperava per nosaltres en el compliment del que havia dit el seu Fill, anunciant que havia «de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i al cap de tres dies ressuscitarà» (Mc8,31), i en el turment d'aquest dolor ofert per amor esdevenia la nostra Mare, Mare de l'esperança. No és casual que la pietat popular continuï invocant la Santíssima Verge com a *Stella maris*, un títol expressiu de l'esperança certa que, en els borrascosos esdeveniments de la vida, la Mare de Déu ve a ajudar-nos, ens sosté i ens convida a confiar i a continuar esperant.

Pel que fa a això, m'és grat recordar que el Santuari de la Mare de Déu de Guadalupe, a la Ciutat de Mèxic, s'està preparant per a celebrar, el 2031, els 500 anys de la primera aparició de la Mare de Déu. Per mitjà de Juan Diego, la Mare de Déu feia arribar un revolucionari missatge d'esperança que encara avui repeteix a tots els pelegrins i als fidels: «No soc jo aquí, que soc la teva mare?». Un missatge semblant es grava als cors en tants santuaris marians escampats pel món, metes de nombrosos pelegrins, que confien a la Mare de Déu preocupacions, dolors i esperances. Que en aquest Any jubilar els santuaris siguin llocs sants d'acollida i espais privilegiats per a generar esperança. Convido els pelegrins que vindran a Roma a aturar-se a pregar als santuaris marians de la ciutat per a venerar la Verge Maria i invocar la seva protecció. Confio que tots, especialment els qui pateixen i passen tribulacions, podran experimentar la proximitat de la més afectuosa de les mares, que mai no abandona els seus fills; ella que per al sant Poble de Déu és «signe d'esperança ferma i de consol».■ *(continuarà)*

Diumenge, 25 de maig de 2025. Núm. 809

ANY JUBILAR DE L'ESPERANÇA

TEMPS DE PASQUA

SISÈ DIUMENGE DE PASQUA

L'ESPERIT SANT US FARÀ RECORDAR TOT EL QUE US HE DIT

En començar la nostra celebració dominical, hem pregat demanant de *no minvar en el fervor d'aquest temps de joia en honor del Senyor ressuscitat*. És ben convenient aquesta petició. Fixeu-vos-hi: popularment, quan una cosa se'ns fa molt llarga, es diu “Això és més llarg que una Quaresma”. Amb raó, ja que la quaresma dura quaranta dies, i si a més es fan dejunis i penitències, encara es fa més llarga. Però el temps pasqual encara ho

supera: són cinquanta dies. De joia, és veritat, però, potser tot i no fer-se'ns carregosos, hi ha el perill de perdre'n la tensió. No oblidem que els quaranta dies de Quaresma són signe del temps present, caduc i mortificador, mentre que els cinquanta dies pasquals, volen ser signe del món futur, de la vida eterna i feliç del cel. Hi celebrem allò que encara no posseïm, però que esperem obtenir. Sant Agustí deia: *en el temps de pasqua celebrem la benaurança de què fruïrem.*

Plens, doncs d'aquesta joia pasqual i oberts a l'esperança de la Jerusalem celestial que un dia ens acollirà, situem-nos en el comentari de la lectura primera que escoltàvem.

El llibre dels Fets dels Apòstols ens ha narrat la problemàtica i la resolució del que anomenem primer Concili de Jerusalem. Hi havia opcions diferents. Els que creien que calia ser primer jueus per poder ser cristians, i els que –com sant Pau– afirmaven que per ser cristià no cal passar per la circumcisió. En la discussió del Concili es prengué una resolució: No cal imposar res més als qui es converteixen de nou. Podríem dir que guanyà una opció d'obertura. Jesús mateix havia dit que calia predicar a tots els pobles en nom seu i que venia a concloure una nova aliança que superava l'antiga.

La qüestió quedà aclarida, segons ens diu el text, perquè semblà bé “*a l'Esperit Sant i a nosaltres*”. L'Església, impulsada per l'Esperit Sant, començà a caminar amb decisió vers l'evangelització de tots els pobles.

Ara també l'Església se sent impulsada per l'Esperit Sant a proclamar la Bona Nova de l'Evangeli. El Concili Vaticà II va afirmar l'obertura a tots els pobles i a totes les cultures. I el papa Francesc feia sovint una crida a ser misericordiosos com Déu Pare. Preguem perquè sapiguem dur a terme aquesta missió. I que no carreguem a ningú més del que és necessari. Que sapiguem centrar-nos en el que és essencial: la fe en Jesucrist, el Senyor ressuscitat, que continua present pel seu Esperit i pels sagraments.

Que no minvem, doncs, en el fervor, per poder celebrar el misteri pasqual del Crist, que en aquest temps anem recordant, i així es manifesti en les nostres obres, com ho demanàvem en l'oració del començament. ■

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 24: 18,30: Joan Casadevall Puig

Diumenge, 25: 12,00: Pel poble

18,30: Intenció particular

Dilluns, 26: 18,30: Per les vocacions

Dimarts, 27: 18,30: Intenció particular

Dimecres, 28: 18,30: Pel papa Francesc

Dijous, 29: 18,30: Intenció particular

Divendres, 30: 18,30: Ramon Boix

Dissabte, 31: 18,30: Lluís Ballin

Diumenge, 1: 12,00: Pel poble

18,30: Intenció particular

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

HA REBUT EL BAPTISME

Arnau Pérez Juncà

ELS DONS DE L'ESPERIT SANT

En arribar al final del temps pasqual, cada any som invitats a demanar amb insistència els dons de l'Esperit Sant. Recordem-los: Els set dons de l'Esperit Sant són: Saviesa, Enteniment, Consell, Fortalesa, Ciència, Pietat, i sant Temor de Déu.